

MAŁOPOLSKA WYŻSZA SZKOŁA EKONOMICZNA W TARNOWIE

KARTA PROGRAMOWA

Moduł kształcenia		METODYKA TERAPII ZAJĘCIOWEJ	
Nazwa modułu kształcenia w języku angielskim		METHODOLOGY OF THE OCCUPATIONAL THERAPY	
Kierunek studiów		PEDAGOGIKA	
Profil kształcenia		praktyczny	
Forma kształcenia		studia niestacjonarne	
Poziom przedmiotu (podstawowy/specjalnościowy/ ogólnouczelniany)		specjalnościowy	
Status przedmiotu (obowiązkowy/do wyboru)		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia		studia I stopnia	
Język wykładowy		polski	
Semestr realizacji modułu		V	
Liczba punktów ECTS		1	
Liczba godzin	Forma modułu: wykład	Forma modułu: ćwiczenia	
	10	-	
Jednostka realizująca moduł		Katedra Nauk o Wychowaniu	
Moduły poprzedzające			

Syntetyczna charakterystyka modułu

Zadaniem terapii zajęciowej jest uaktywnienie pacjenta poprzez wykonywanie określonych czynności mających charakter usprawniania psychicznego, fizycznego, a mogą służyć również reorientacji zawodowej. Stanowi ona oddzielną formę rehabilitacji. W jej ramach prowadzi się wiele różnych zajęć m.in.: rzeźbiarstwo, tkactwo, krawiectwo, wikliniarstwo oraz wszelkiego rodzaju prace ręczne, których celem jest usprawnianie osób z różnymi niepełnosprawnościami.

Cele modułu

Celem kształcenia jest metodyczne przygotowanie kadry terapeutów zajęciowych do podjęcia pracy z dziećmi, młodzieżą i osobami starszymi dotkniętymi różnymi rodzajami niepełnosprawności, inwalidztwem czasowym i utrwalonym oraz dysfunkcjami spowodowanymi zagrożeniami cywilizacyjnym

Opis efektów kształcenia modułu

Symbol efektu kształcenia dla modułu	Osiągnięte efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla kierunku
	Wiedza:	
W_01	Ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki, obejmującą terminologię, teorie i metodykę	K_W13++
W_02	Ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	K_W16+
	Umiejętności:	

U_01	Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania sytuacji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02++
U_02	Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10+
U_03	Potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz całościowego uczenia się	K_U11+
Kompetencje społeczne:		
K_01	Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	K_K03++
K_02	Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej	K_K04+

Treści kształcenia modułu	
Forma modułu: wykład	Forma modułu: ćwiczenia
1.Podstawy neurologii i psychiatrii 2.Terapia zajęciowa osób niepełnosprawnych ruchowo 3.Organizacja warsztatu pracy terapeuty zajęciowego 4.Terapia uzależnień 5.Metody terapii dziecka z zaburzeniami rozwoju psychoruchowego 6.Metody terapii dziecka z niepełnosprawnością umysłową 7.Trening autogenny Schulza, trening Jacobsona, relaksacja Maxwella Maltza 8. Arteterapia, biblioterapia i choreoterapia jako metody pracy 9.Dramatoterapia, muzykoterapia i kinezyterapia – podstawowe elementy 10.Warsztaty Terapii Zajęciowej – podstawy organizacji i funkcjonowania, cele pracy	

Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. T. Parafiniuk, Wskazówki do egzaminu praktycznego Terapeuty Zajęciowy, Koszalin marzec 2009. 2. Rottermund J. Klinik A.: „ Wybrane uwarunkowania rehabilitacji osób niepełnosprawnych” Oficyna Wydawnicza „Impuls; Kraków 2005. 3. Franczyk A. Krajewska K.: Zabawy i ćwiczenia na cały rok. Impuls, Kraków 2005 4. Kot T.: Zajęcia pozalekcyjne i terapia zajęciowa z osobami o obniżonej sprawności umysłowej. Wydawnictwo APS, Warszawa 2002 5. Janaszek P. „Warsztat Terapii Zajęciowej szansą na godne życie osób z ciężkim kalectwem” w: „Warsztat Terapii Zajęciowej” nr 3, Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Konin 1995. 6. Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej (Dz.U. Nr 63, poz. 587).
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. Milanowska K. „Techniki pracy w terapii zajęciowej”, PZWL Warszawa 1982 2. Milanowska K. „Współczesne tendencje w rehabilitacji medycznej; stan teorii i praktyki na tle rozwiązań światowych” w: Warsztat Terapii Zajęciowej nr 3,

Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Konin 1995.

3. Wojciechowski A. „Aspekt deontologiczny terapii zajęciowej” w: „Warsztat Terapii Zajęciowej” nr 2, Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Konin 1995.
4. Borecka L.: „Biblioterapia - teoria i praktyka; Wydawnictwo SBP, Poznań 2001.
5. Galińska E.: „Muzykoterapia; w: „Arteterapia , red. Hanek L. Wydawnictwo Akademii
6. Muzycznej, Wrocław 1990.
7. Gentry J.: „Makramy;. Wydawnictwo READ ME 2005
8. Knapik M., Sacher W.: „Sztuka w edukacji i terapii;. Oficyna Wydawnicza „Impuls, Kraków 2003.
9. Konieczna E. J.: „Arteterapia w teorii i praktyce;. Oficyna wydawnicza „Impuls Kraków 2003.

Metody dydaktyczne

Metody dydaktyczne: podające i problemowe.

Środki dydaktyczne: rzutnik, tabele, diagramy, wykresy i teksty źródłowe.

Opracowanie planów pracy, konspektów zajęć do poszczególnych form terapii